

БИОГРАФИЈА-РАТКО РИСТИЋ

Проф. др Ратко Ристић је редовни члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС) и редовни професор Шумарског факултета Универзитета у Београду. Рођен је 26 јула 1961. године у Лозници. Основну школу и гимназију је завршио у Београду. На Одсеку за водопривреду ерозионих подручја, Шумарског факултета Универзитета у Београду, дипломирао је 1985. године, магистарски рад одбранио 1993. године, а докторску дисертацију 2000. године. У звање редовног професора изабран је 2011. године. Радио је у *Водопривредној организацији Београд*, као пројектант-сарадник на више идејних и главних пројеката регулација корита бујичних токова (1986-1987. године). Током 1989. године радио је у *Београдској истраживачкој станици*. Члан је IAHS (International Association of Hydrological Sciences) и WASWC (World Association for Soil and Water Conservation), ИКС (Инжењерска Комора Србије, лиценце бр. 375791204 и 373791104).

Ангажован је на сва три нивоа студија на Универзитету у Београду-Шумарском факултету. Увео је нове предмете: „Просторно уређење ерозионих подручја“ и „Примена ГИС у заштити земљишних и водних ресурса“. Објавио је уџбеник „Хидрологија бујичних токова“ (2011) и публикацију „Смернице за процес успостављања и одржавања шумских заштитних појасева у Србији“ (2021). Био је ментор 12 одбрањених докторских дисертација, 2 магистарске тезе и 17 мастер радова. На Шумарском факултету Универзитета у Београду, био је декан (2015-2021), продекан за научно-истраживачки рад (2009-2015), као и проректор за међународну сарадњу Универзитета у Београду (2021-2024). Рецензирао је 18 публикација из области заштите и унапређења животне средине, статистике и хидрологије. Коаутор је једног техничког решења на међународном нивоу, категорије M81.

У досадашњем раду објавио је 158 библиографских јединица које се односе на ерозију земљишта, превенцију бујичних поплава, хидрологију, одрживо коришћење сливова и заштиту животне средине. У оквиру свог научно-истраживачког рада објавио је 11 поглавља у међународним публикацијама, 11 поглавља у истакнутим тематским зборницима националног значаја, 59 радова у научним часописима (30 у међународним, 29 у националним).

Учествовао је у реализацији 71 главног пројекта за потребе привреде, као водећи пројектант или пројектант-сарадник, и 74 техничка документа (идејни пројекти, студије оправданости, студије о процени утицаја на животну средину, елаборати). Изведено је 62 објекта, од чега је кандидат руководио са извођењем 21 објекта. Урадио је ревизију 47 пројекта. Руководио је изградом пројеката противерозионе заштите слива реке Бистричак (Зеница, БиХ), Плавског и Биоградског језера (Црна Гора), као и више пројеката пољозаштитних шумских појасева на простору АП Војводине.

Био је члан републичке комисије за контролу просторних планова (2004-2010) и републичке ревизионе комисије за пројекте од значаја за Републику Србију (2010-2021), при Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. У периоду од 2011 до 2017. године био је члан Надзорног одбора Иновационог Фонда Србије, члан Управног одбора нуклеарног института „Винча“ (2018-2022), као и члан скупштине Научно-технолошког парка „Београд“ (2021-2024). 2017. године именован је за представника Србије у Committee on Science and Technology, при UNCCD (United Nation Convention Combat Desertification), чији је потпредседник био у периоду 2020-2022. Покренуо је

иницијативу за оснивање Одбора за заштиту животне средине Универзитета у Београду и изабран за првог председника.

Иницирао је и реализовао сарадњу Универзитета у Београду са универзитетима из Русије (Волгатех, Тула, Твер, РАНХиГС), Белорусије (Сахаров), Канаде (Ватерло), Алжира (Батна 2), Ирана (Тарбиат Модарес, Горган).

Ожењен је, отац двоје деце.